

ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಂದ ಹೊರಬಿಲುವದು

ಹೇಡೆ (1:5-11)

ಮಹತ್ಕೃಷ್ಣನ್ನು ನಾಶುವುದು ನಾಳಿಯನ್ನು ಎದುಲನುವುದು, ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೆಲಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬ ಮನೋಭಾವನೆಯನ್ನು ಎದುಲನುವುದು, ಹಾಗೂ ನಮಯಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ತುಂಬಲಾರದ ಹಲಸ್ತಿಗಳು, ಗಾಬಿಟಿಕಿನುವ ಹಾಗೂ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜಾತವಾಗಿರುವ ಸಂಗತಿಗಳಾಗಿರುತ್ತವೆ. ಅವರ ಅಗತ್ಯತೇಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಯಹಿಕೆಂಬುಪುದೇ ಜನಲಗೆ ಕಷ್ಟದ ಸಂಗತಿಯಾಗಿರುತ್ತದೆ, ಅನಾರೋಗ್ಯದ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು ಅಥವಾ ನಾವು ಪ್ರೀತಿನುವರಿನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡಿರುವ ಅತಿ ದುಃಹರವಾದ ಯೋಜನೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಭಯಹಡಿನುತ್ತವೆ. ಈ ಲೀಟಿ ಯ ಯೋಜನೆಯವನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಬಹುದು, “ಮರಣಾನಂತರ ಜೀವ ಇದೆಯೇ?” ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಬದಲಾಗಿ, “ಮರಣಕ್ಕಿಂತ ವೇದಲ ಜೀವಬಿದೆಯೇ?” ಎಂದು ಮರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬಹುದು.

ಜೀವನದ ಘಟನೆಗಳನ್ನು ನಿಖಾರಿಸಲು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಬ್ಯಾಬಿಲನಲ್ಲಿ ಆದಾಮನ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಉಂಟಾದ ಆಫಾತಗಳು, ಅನಾರೋಗ್ಯಗಳು, ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಮರಣದ ಬಿಷಯಗಳಿಂದ ಇದನ್ನು ಬಿವರಿಸಬಹುದು. ನಕಲ ಜನರು - ಬಿಖ್ಯಾಸಿಗಳು ಮತ್ತು ಅಬಿಖ್ಯಾಸಿಗಳು ಕಷ್ಟ ಮತ್ತು ಹಿಂಸೆಗಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಹಲಿಂಬಿಸಿ, ನಂಜಕೆಯಿಲ್ಲ ನಾವು ಮುಂದುವರಿಯ, ನಮ್ಮನ್ನು ಹಲಹಕ್ಕಾಗಿ ನಡಿನುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾವು ಇವುಗಳನ್ನು ಎದುಲನುವಾಗ, ನಮ್ಮ ವೇದದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನವನ್ನು ಕಳೆದು ತೊಳುತ್ತೇವೆ.

ಯಾಕೆಂಬನು ತನ್ನ ಶ್ರಾಯೋರಿಕವಾದ ಶೈಲಿಯಲ್ಲ, ಇವುಗಳ ತನ್ನ ಓದುಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ನಮಗೂ ನಂಭಬಿನುತ್ತವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿರುವನು. ಕಷ್ಟದ ಲುದ್ದೀಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮತ್ತು ಅದರ ಹಲಣಾಮದ ಕುಲತಾಗಿಯಾ ತಿಳಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಜಯನುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದಾಗಿಯಾ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಇದನ್ನು ಯಾಕೆಂಬನು ತಿಳಿಸಿರುವದರ ಮೂಲಕ, ನಮ್ಮ ಕೈಸ್ತ ಜೀವಿತದ ದಿನಸಿತ್ಯದ ಕಾರ್ಯವೈಲಿಯನ್ನು ಸ್ವಷ್ಟಹಡಿಸಿದ್ದಾನೆ.

ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ (1:5)

ಜ್ಞಾನದ ಕೊರತೆಯಂದಾಗಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಜಯನುವದರಲ್ಲ ಅನಮಧ್ಯ ರಾಗಿದ್ದೇವೆ. ಜ್ಞಾನ ಅಂದರೆ ಏನು? ಅದು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವ ನಾಮಧ್ಯ. ದೇವರು ತನ್ನ ಸಿಕ್ಕತ್ವದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಮಗೆ ತೊಲನುವ ಹಲಸ್ತಿತ ಎಲ್ಲವೂ ನಲ ಹೊಂದುವುದು ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿ; ನಾವು ಹೇಗೆ ಶ್ರಾಧಿಸಬೇಕು, ನಾವು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ನಮಸ್ಕಾರ ಯಾವ ಲೀಟಿ ಜಾಯನಬಹುದು, ಮತ್ತು ಬಹು ಶ್ರಾಮಬ್ಯಾವಾಗಿ, ಆ ನಮಸ್ಕಾರಗಳು ನಮ್ಮ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಲೀಟಿ ಅನುಕೂಲವಾಗಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.

ಬ್ಯಾಬಿಲನ ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬಿವೇಕದ ಕುಲತಾಗಿ ನಾವು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬ್ಯಾಬಿಲನ ಜ್ಞಾನವು ಒಬ್ಬನನ್ನು ಪರಿಹಿತವಾಗಿ ಜ್ಞಾನಿಯನ್ನಾಗಿಸಬಹುದು, ಆದರೆ ನಿಲರವಾದ ಬಿವೇಕ ಪನ್ನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಬ್ಬನು ಬ್ಯಾಬಿಲನ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಜೀವಿತದ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ನಂಭಬಿನದಲ್ಲಿ ನಡುವಜಕೆಯನ್ನು ಮತ್ತು ಇತರರ ನಡವಜಕೆಯನ್ನು ನಲಿಯಾಗಿ

మాడువంధుడు, జ్ఞానదింద బిచేకశ్కే హోద కాయావాగిరుతుదే.

జీవన్ద శ్రూయించికపొద మాగ్రదశనవన్ను దృఢహసిద నంతర యాకోబున బోధనెయల్ల నేరపాద నూజనె కాగూ నరభతెయన్న నిఱడిరుత్తానే. అపను నరభవాగి హేటువదేనేందరే, “నిమ్మల్ యావసిగాదరు జ్ఞాన తకిమే యాగిద్దరే? అపను దేవరన్న తేఱకోళ్ళా, అదు అవసిగే దేవరకుపుదు.” ఇదు ఇష్ట సరచ పాగి దొరేయబుదే! అదు అన్నాధ్వరిబుపుదు, అభవా దేవర కులతాగిరువ తిమోనవాగిరలు బహుదు. యాకోబునదు ఈ అంశపే. దేవర సిద్ధాంతగభు వినెందరే దేవరు తన్న క్రియాక్షేత్ర వాగ్నానగభన్న మాడి మత్తు అపుగభన్న నేరపేల నుత్తానే.

నాపు కేటువాగ దేవరు బిచేకవన్న త్రీపియిలంద అనుగ్రహిసుత్తాను! కంటే ఒడంబడికెయల్ల ఇయప సహ సంబంధవన్న అందరే సోలోచోణన అనుభవపున్న కైన్తరు హోందబేకేందు దేవరు బయినుత్తానే. సోలోచోణన జలత్రేయన్న నేనపుమాకోబా (1 అరసు 3). అపనున్న ఇన్నాయీల్యార అరసనన్నాగి నేబుసిద కొడలే, దేవరు అవసిగే కనసినల్ల కాపిసికోండు అవసిగే బేకాదద్దున్న కేటువంతక అవకాశవన్న కోట్టును. బిచేకద “అక్కవన్న” అపను కేళద్దలంద దేవరు సంతోషగొండను. జనర న్యాయగభన్న తీలనలు, కెష్టద్దర మత్తు ఒళ్ళదర వ్యత్యాసవన్న అలయలు బిచేకవన్న కేళదను (1 అరసు 3:9). దేవర జిత్తువన్న సేర చేలనలు నాపుగభ బిచేకవన్న కేటువాగ దేవరు సంతోషపడుత్తానేబుదాగి నమ్మిదియాద స్ఫ్ట్రెయిన్న గ్రంథగభల్ కాటుత్తేవే. ఈ బిధవాద శ్రూధణనేగే దేవరు లుత్తులనుత్తానే.

ఈ బిధవాద బిచేకవన్న నాపు యాకే కేళబేకేంబుదాగి దేవరు బయినుత్తానే? శ్రూధణనేయెంబ అంశదల్ల హాజద అలకెయు కాగూ క్రైస్తన కాగే జీబిసుపంతక ఆశేయు కైన్తర తిటుపుతెయాగిరుపదలింద శ్రూధణ బేకు. కైన్తరు తమ్ముగభన్న మాడువంత ఒత్తుయాగినీ ఒళ్గాగువాగ (పుడిత, మాదక పస్తుబిన ఉపయోగం అన్నేతిక సంబంధ ముంతాదపు.), అభవా కుటుంబద సమస్యగభన్న ఎదులనువాగ అధవా త్రియరన్న కశీదుకోండాగ - తన్న స్ఫూంత బలవన్న ఇత్తుంఱనదే దేవర సహాయవన్న కేళబేకు. అపన శ్రూధణనేయి: “దేవరే ననగిదు అన్నాధ్వరాగిదే! ఆదరే నిన్న సహాయదింద నాను ఇదన్న కాదు హోణు క్రైనే మత్తు లుత్తుచువాద వ్యక్తియాగుత్తేనే.” ఈ శ్రూధణనేయ సంఘాపు కైన్తరు తమ్మ జీబితడల్ల తమ్మన్న అవలంబనదే దేవర బలవస్తే అవలంబసియవరు ఎంబ భరచనెయన్న తోలనుత్తేదే.

నిమ్మ సంబియు కాయానిరపాగిరా (1:6-8)

వజన లెంద పిర పరేగే నాపు ఓదువాగ ఈ లీతియాగి హేళబుదు, “ఆదరే యాకోబునే నాను సందేహవన్న పడుత్తేనే.” అందరే కైన్తులిగ ముఖ్యవాగిరువ సత్కారగభన్న సందేహినుత్తేచే ఎందు అధవల్ల, లుదాహరణేగే, దేవర ఇయికిశేయన్న నాపు సందేహినువదిల్ల, యేంసు క్రైస్తను మనుష్యనాగి బందసు, పలశుద్ధా త్రైను దేవర త్రీయాక్షేత్ర బలవాగిరుత్తానేంతలూ యేంసు క్రైస్తను పునరుత్థాన బిషయదల్లల్ల, యేంసుబిసింద తోలబింద కృషా రక్షణెయల్లల్ల యేంసు క్రైస్తను కట్టిద సభేయ శ్రూముఖ్యతేయన్న మత్తు మనుష్యను దేవలిగే బిధేయనాగిరువదు అగక్కే

ಎಂಬುದನ್ನು ನಂದೇಹಿಕುವದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಯಾವ ಬಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದರೆ: “ಜೀವಿತದ ಕಷ್ಟಗಳ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದೇವರು ಈ ಬಿಲವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಹಾಯನುವರನೆ?” ನಾವು ಅನೇಕ ನಾಲ ಮಾರ್ಕೆನ ತಂಡೆಯ ಹಲಸ್ತಿತಿಯಲ್ಲಿರುವವರಾಗಿರುತ್ತೇವೆ - “ನಂಬುತ್ತೇನೆ ನನಗೆ ನಂಜಕೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದರೂ ನಹಾಯ ಮಾಡು ಎಂದು ಕೊಗಿ ಹೇಳಿದನು” (ಮಾರ್ಕೆ 9:24).

ಕಷ್ಟದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿವೇಕವನ್ನು ಕೇಳುವಾಗ, ದೇವರು ತಡೆಹಿಡಿಯದೆ ಕೊಡುವನು ಎಂಬುದಾಗಿ ಯಾಕೋಬನು ತಿಳಿನುತ್ತಾನೆ. ಅದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅಡಚಣೆಯು ನಬ್ಬಿಂದಲೇ ಉಂಬಾಗಬಹುದು. ಅದುದಲಂದ, “ಸ್ನೇಹವೂ ನಂದೇಹಪಡದೇ ನಂಜಕೆಯಣ್ಣ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ...” (1:6). ಇದರ ಅರ್ಥ ದೇವರನ್ನು ನಂಬುವದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ. ಅವನು ವಿಶ್ವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಈ ಹತ್ತಿವನ್ನು ಬರೆದಿರುವದಲಂದ, ದೇವರು ತನ್ನ ಮಕ್ಕಳ ಹೃಧನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅದನ್ನು ಸೆರವೇಲನುವನೆಂಬುದಾಗಿ ನಂಬುವದೇ ಆಗಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಹೇಳಿರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲಿ, ನಾವು ಏರಡು ನಮಸ್ಯೇರ್ಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತೇವೆ. ಮೊದಲನೇ ಯಾಗಾಗಿ, ನಾವು ಏನಿಸ್ತು ಕೇಳಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ಅಲಯದೆ ಇರಬಹುದು. ಕಷ್ಟಗಳು ಬರುವಾಗ ಅವುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕುವ ಎಂಬುದಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಅದರೆ ಯಾಕೋಬನು ಈ ಲಾತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುತ್ತಿರುವದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಸರಳವಾಗಿ “ಜ್ಞಾನವನ್ನು” ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಲಿ ಆಗ ಕಷ್ಟ ಜಿವನದ ಕಷ್ಟಗಳಂದ ಹಲಪಕ್ಕತೆಗೆ ಬಾಯಿಲ. ಏರಿನೆಯಾಗಿ, ದೇವರ ನಹಾಯದಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಉತ್ತಮವಾದದ್ದು ಲಭಿಸುವದು ಎಂದು ನಿಂಬಣೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇರಬಹುದು. ಈ ಹಲಸ್ತಿತಿಯನ್ನು ಯಾಕೋಬನು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬಿವಳಿಸಿದ್ದಾನೆ. ವಜನ ರೆಳ್ಳಿ, ಅವನು ಹೇಳುವದು, “... ನಂದೇಹ ಹಡುವವನೇ ಗಾಜಯಂದ ಬಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟ ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಯಂತೆ ಅಲೆಯುತ್ತಿರುವನು.” ಸಮುದ್ರದ ತೆರೆಯು ಗಾಜಯನ್ನೇ ಅವಲಂಭಿಸಿರುತ್ತದೆ, ಗಾಜಯು ಜಿನುವ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಅದು ಜಲನುತ್ತದೆ. ವಜನ ರೆಳ್ಳಿ ಇನ್ನು ಉತ್ತಮವಾದ ಬಿವರಣೆಯದೆ. “ಏರಡು ಮನಸ್ಸುಳ್ಳವನು ತನ್ನ ನಡತೆಯಲೆಲ್ಲಾ ಜಂಜಲನು ಅಗಿದ್ದಾನೆ.” ಇಲ್ಲ ಅಕ್ಷರಶ್ಚ ರ್ವಿಣ್ಣ ಹಡವು “ಏರಡು - ಅತ್ಯಾರ್ಥಿವನು” ಎಂಬುದಾಗಿದೆ. ಅದರ ಅರ್ಥವೇ ಸೆಂದರೆ ಒಂದು ಅತ್ಯಾರ್ಥಿ “ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ,” ಮತ್ತು ಇನ್ನೊಂದು ಅತ್ಯಾರ್ಥಿ “ನಾನು ನಂಬುವದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮನುಷ್ಯನು ಇಬ್ಬಾಗಾದ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾನೆ. ಕೆಲವು ಸಮಯ ದೇವರು ನಹಾಯನುವನು ಎಂಬುದಾಗಿಯೂ, ಮತ್ತು ಇತರ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೂ ನಿಲ್ಲಿಂಜಿಯನ್ನು ಮತ್ತು ನಂರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಕಳಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೆ. ಬುನಿಯನ್ನಾನೆ ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ದೃಷ್ಟಾಂತವಿರುವ ಫೀಲ್ಡರಿಂಗ್ಸ್ ಹೆಲ್ಲಾರ್ನ್‌ ಎಂಬ ಪ್ರಸ್ತುತದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ, “ಮನುಷ್ಯನೇ ಏರಡೂ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು - ಧ್ಯಾಷ್ಟಿನು” ಎಂಬುದನ್ನು ತ್ವರಿಯೊಬ್ಬಾನು ವ್ಯಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಅಲತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ನಾವು ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭರವನ್ನರಷ್ಟುಪರಾಗಿದ್ದರೆ, ನಾವು ಕೇಳುವದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಆತನ ಮಾರ್ಗಗಳ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುತ್ತದೆಂದು ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಬಿಧವಾದ ನಂಜಕೆಯಂದ ನಾವು ದೇವರ ಬಿವೇಕವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತೇವೆ. ದೇವರ ಬಿವೇಕದ ನಹಾಯದಿಂದ ದೃಢತೆಗೆ ಹೊಗುತ್ತೇವೆ.

ತಷ್ಣಾದ ನಂದಿಗಳನ್ನು ಅವಲಂಜನಬೆಡ (1:9-11)

ವಜನ 9ಲಂದ 11ರವರೆಗೆ ನೂತನವಾದ ಬಿಷಯಗಳ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಪಂಡಿತರುಗಳ ತಿಳಿನುತ್ತಾರೆ. ಹೇಗೂ ಕಷ್ಟದ ಹಲಶೀಳಧನೆಗಳ ಜೀವಿತವನ್ನು ನಾಗಿನಪ ಬಿಷಯವು ಇಲ್ಲ ಅದಕವಾಗಿರುವದಲಂದ ಈ ನಾಮಾನ್ಯ ಬಿಷಯಕ್ಕೆ ನಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಉತ್ತಮವಾದ ತಿಳವಜಕೆಯನ್ನು ಹೊಂದುವದು ಯೋಗ್ಯವಾಗಿದೆ.¹

ಜೀವಿತದಲ್ಲಿ ಲುಂಟಾಗುವಂತೆ ನಮನ್ಯೇರಾಂದ ಬೇಣರಗೊಂಡಿದ್ದೇವೋ. ದೈಹಿಕ ಸಂಗತಿಗಳ ಮೇಲೆ ಭರವಸೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟದೇವೋ “ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವುಳ್ಳ” ನಹೋದರನು ತನ್ನ ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅದು ತನ್ನ ನಂರಕ್ಕಣೆ: “ಬಡವನಾದ” ನಹೋದರನು ತನಗೆ ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಕಾರಣದಿಂದ ಜೀವನದ ನಮನ್ಯೇರಾಂಡನ್ನು ಎದುಲಿಸಲು ನಾಧ್ಯಾಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಯಾಕೋಬನ ನಾಜನಯೆನಂದರೆ “ಕಷ್ಟ ಗಳು” ಹೌತ್ತಾದಂತ ವ್ಯಾತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ ಮತ್ತು ಬಷ್ಟ್ಯಾಯದ ಕುಲತಾಗಿ ನಾತನವಾದ ದೃಷ್ಟಿಕೋನ ವನ್ನು ನೀಡುತ್ತದೆ.

ಒಬ್ಬ ಬಡವನಾದ ನಹೋದರನು ತನ್ನನ್ನು “ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ” ತಂದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯದಲ್ಲ “ಹೆಚ್ಚಿಕಡಬಹುದು” ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾಕ್ಕಾಡಾರಗಳಿವೆ, ಚೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅದು ತೀಸ್ತನಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ. ಅವನನ್ನು ರೆಖ್ಸಿನುವ ಮೂಲಕವಾಗಿ, ದೇವರು ಅವನನ್ನು ಉನ್ನತ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅವಸಿಗೆ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಗೌರವವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಅವನು ದೇವರ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲ ಬೆಲೆಪುಳ್ಳವನಾಗುತ್ತಾನೆ. ನಭೀಗೂ ಮತ್ತು ಲೋಕಕ್ಕೂ ಉತ್ತಮನಾಗಿರುತ್ತಾನೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲ ಯಾಕೋಬನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವಂಥ ಯೋಜನೆ “ತೀಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಬಾಧೆಹಡುವಂಥದ್ದು ಒಂದು ಅವಕಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.” ಈ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ರ್ಯಂಥರಾಂತಿಗಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಜನಲಾಗಿದೆ (ಅಶ್ವೋನ್ತಲರ್ಯಾತ್ಯಗಳು 5:41; 2 ತಿಮೋಥೆ 3:12; 1 ಹೆಲ್ಟೆ 4:16). ತೀಸ್ತನಿಗಾಗಿ ಬಾಧೆಹಡುವಂಥದ್ದು ತೀಸ್ತನನ್ನು ಉನ್ನತ ನ್ಫಾನಕ್ಕೆ ಏಲಸಿ, ಅವನ ಬಡತನವನ್ನು ಸಲಿಯಾಗಿನುತ್ತದೆ.

ಯಾವ ವಿಷಯವು ಬಡವನನ್ನು ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತರುತ್ತದೋ, ಅದೇ ವಿಷಯವು ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವಂತನನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುತ್ತದೆ. ಅವನ ಬಷ್ಟ್ಯಾಯ ಮತ್ತು ನ್ಫಾನ ಮಾನಗಳು ಅವಸಿಗೆ ಬಾಧೆಗಳಿಂದ ಲುಂಟಾಗುವ ಜೀವನವನ್ನು ಮರೆಮಾಡುತ್ತದೆ. ಅವನ ಜೀವನವು ಅಡಬಿಯ ಹೂಬಿಗಿಂತಲೂ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವದಿಲ್ಲ, ಆದುದಲಿಂದ ಯಾಕೋಬನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ,

ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವಂತನಾದ ನಹೋದರನು ತಾನು ಹಿಣಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿನೆಂದು ಉಲ್ಲಾಸಪಡತ. ಯಾಕಂದರೆ ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವಂತನು ಹುಲ್ಲನ ಹಳವಿನಂತೆ ಗತಿಸಿ ಹೇಳಿನುವನು. ನಾಯಿನು ಉದಯಿಸಿ ಉತ್ತಾಪಾದ ಗಾಜ ಜಾಸಿ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಭಾಡಿಸಲು ಇ ಹುಲ್ಲನ ಹೂಪು ಉದುರು ಅದರ ರೂಪದ ಸೋಗನು ತೆಡುವದಷ್ಟೆ. ಹಿಂಗೆಯೇ ಬಷ್ಟ್ಯಾಯವಂತನು ತನ್ನ ವ್ಯಾಪಕಾರಗಳಲ್ಲಿ ತಂದಿ ಹೇಳಿನುವನು (1:10, 11).

ಮುಕ್ತಾಯ

ನಮ್ಮ ನಂಕಟಷ್ಟಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಎದುಲಿಸುತ್ತೇವೆ? ನಮ್ಮ ನ್ಫಾತ ಬಲದಿಂದಲೇ? ಅಥವಾ ನಾವು ಹೊಂದಿರುವ ಬಷ್ಟ್ಯಾಯದಿಂದಲೇ? ಈ ಲಿತಿ ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ಜೀವನವು ಪುನಃ ಪುನಃ: ನಾಶಿಸುವ ವಿಳಿಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತದೆ! ನಾವು ತಗ್ಗಿಸಲ್ಪಡದ ಹೊರತು ಮತ್ತು ದೇವರ ನಹಾಯವನ್ನು ಬಯಸದ ಹೊರತು, ಆತನು ನನಗೆ ನಹಾಯಕನು ಎಂದು ತಿಜಯದೆ ಹೊದರೆ ತಮ್ಮ ಕಟ್ಟಗಳ ಅಧಿಕವಾಗುತ್ತದೆ.

ಟಿಪ್ಪಣಿ

¹Donald W. Burdick, “James,” in *The Expositor’s Bible Commentary: Hebrews - Revelation* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, s.d.).